

ABSOLVENTI

...

Studovala jsem na církevním gymnáziu v letech 1991- 1998 a na toto období moc ráda vzpomínám. Především na příjemnou atmosféru, možnost využití kaple a kněží, kteří se nám věnovali i mimo školní výuku, milé vyučující a dobrý kolektiv ve třídě. Do této doby jsme stále v kontaktu asi s 6 spolužačkami, některé z nich mají na gymnáziu i své děti. Vyučující byli moc fajn, já jsem pak pokračovala bez problémů na vysoké škole a pak v postgraduálním studiu v oboru chemie.

S pozdravem Lucie

...

V roce 1992 jsem nastoupila do prvního ročníku Církevního, nyní Biskupského gymnázia v Ostravě. Na gymnaziální léta vzpomínám ráda: na vstřícnost profesorů, jejich odbornost, umění předávání informací a dovedností a v neposlední řadě také na jejich mravní příklad. Kromě toho jsem měla skvělé spolužáky a vůbec třídní kolektiv. Většina z nás se dostala po složení maturity na svůj vysněný obor. Přeji i současným studentům, aby měli stejně pozitivní zkušenosti jako já.

Mgr. Lenka Ochvatová, učitelka (Nj, Aj, D)

...

Biskupské gymnázium bylo mou jedinou a první volbou z důvodu atmosféry a křesťanského zaměření. V průběhu studia jsem se opravdu přesvědčila, že na "bigy" je člověk tím, kým je a nemusí se přetvářet a bát se, že si jej bude někdo za rohem dobírat. Studium není procházka růžových sadem, ale jako nám jedna pedagožka říkala: "Těžko na cvičišti, lehkou na bojišti.", tak i zpětně můžu tento výrok potvrdit. Dnes úspěšně studuji v Olomouci obor Porodní asistentka a nebýt pedagogů (zvláště pedagogů biologie a chemie), nebyla bych tam, kde jsem teď, za což jim patří velké díky.

Eva Petermannová

...

Odmaturovala jsem před několika lety a samozřejmě dodnes vzpomínám na školní léta, která jsou spojená jen s těmi nejhezčími vzpomínkami. Asi každého hned napadne, jak je to s náboženstvím... Přesto, že nejsem členem žádné církve, cítila jsem se na Bigy moc dobře. Člověk se v tak mladém věku formuje a dopadají na něho různé vlivy. Život na Bigy byl/je ve znamení skromnosti, profesionality, výborných studijních výkonů a také studentské atmosféry a přátelství. Pro mě bylo Bigy školou života. Nejen, že jsme se naučili plno nových informací v široké škále předmětů, ale člověk se přirozeným způsobem zapojuje do kolektivu studentů s jinou vírou či jinými názory, a zjišťuje, že je to jedinečná příprava do reálného života, kdy člověk poznává, že svět není jen černobílý, ale krásně pestrý. Ale k tomu se ještě dostanu. Jsem spíše humanitně založena, tudíž si vzpomínám na předměty, jako čeština a cizí jazyky, v mém případě hlavně němčina, kdy jsme měli mnoho příležitostí zlepšovat se a jazyky využít v zahraničí. (Ovšem nikdy nezapomenu na chemii). Předměty jako společenské vědy, dějepis,

zeměpis a náboženství jsem plně využila v mém vysokoškolském studiu toho nejskvělejšího oboru Politická a kulturní geografie na OU. Pamatuji si slova pánů profesorů ze zeměpisu, kdy jsem jim oznámila, že se na tento obor chystám, řekli ano, tohle je výborná volba, svět je pestrý (ano v tomto bodě se k tomu vracím) a člověk by se měl zajímat o informace ve světových souvislostech, a tak pochopí plno věcí. Tato motivace mi hodně dala a aby té pestrosti nebylo málo, momentálně pracuji v zahraniční redakci zpravodajství České televize v Praze. A přitom to všechno začalo tenkrát na Bigy... A jsem za to velmi vděčná!

S úctou Tereza Rennerová, absolventka Bigy Ostrava

...

Ráda vzpomínám na léta, která jsem strávila tehdy ještě na Církevním gymnáziu v Ostravě - dnešním BiGy. Dnes sleduji školu z pohledu rodiče a jsem opět ráda, že si mé dcery také zvolily tuto školu. BiGy má totiž vysokou přidanou hodnotu nejen v duchovní stránce, kterou poskytují církevní školy, ale také v rodinné atmosféře která tu vládne.

Markéta

...

Na Biskupském gymnáziu jsem studovala v letech 1997 až 2001, tehdy ještě v budově v Ostravě-Zábřehu. Na léta strávená na základní škole nevzpomínám příliš ráda, a když jsem se dostala na církevní školu, přála jsem si, aby se to změnilo. Po prvních týdnech oťukávání jsem věděla, že jsem si vybrala správně. Naše třída byla složená snad z nejrozdílnějších povah, jaké toto gymnázium do té doby zažilo. Avšak i přes některé průšvihy a neduhy – jsme brzy poznali, že naši profesori mají široké srdce, i když to třeba není na první pohled vidět. Zvláště si s námi užil náš třídní, Mgr. Jiří Slepíčka... Věděli jsme, že všichni vyučující nejsou věřící – a ani v naší třídě to nebylo jinak, řada spolužáků toho mnoho o víře netušila – přesto byla ve škole cítit atmosféra tolerance a vstřícnosti. Jsem velmi ráda za možnost navštěvovat studentské mše svaté. Středa, kdy jsme společnou mši svatou slavili, bývala mým nejoblíbenějším dnem. Těšila jsem se na klidný začátek celého dne, na promluvy kněží salesiánů, na nové „hosanové“ písně, které se naučím, na rozhovory a setkání i s ostatními studenty během zpáteční cesty z kostela do školy. Oceňuji také duchovní obnovy, které mě posunovaly nejen duchovně, ale i lidsky. Na žádné jiné škole bych tyto možnosti neměla. Obsahy výuky a vyučující mě svým postojem ovlivnili do dalšího života. Nadchla mě výuka předmětu Náboženství, takže jsem si jej vybrala jako jeden z mých maturitních předmětů. Díky otci Janu Larischovi a jeho bezchybné přípravě jsem bez problémů dostala na Cyrilometodějskou teologickou fakultu, obor Učitelství pro český jazyk a křesťanskou výchovu. A nakonec se ze mě stala učitelka češtiny a náboženství. V současné době jsem na rodičovské dovolené, poté se vrátím na své místo na Biskupství ostravsko-opavském na Katechetické a pedagogické centrum.

Barbora Holoubková (Vavrečková)

...

Co mi škola vlastně dala? Osm let je dlouhá doba, takže studium na Biskupském gymnáziu je neodmyslitelná a nesmírně důležitá část mého života. Nároky byly někdy vysoké, ale jako příprava na vysokou školu a vůbec na život je to dobrá. Získaný všeobecný přehled oceňuji.

Největším plusem jsou pro mě získaná přátelství, která jsou na celý život. Takže ač jsme prožili i těžké chvíle, konečný dojem je pozitivní - jak se říká, konec dobrý, všechno dobré. K mé nynější situaci. Vystudovala jsem obor Ochrana veřejného zdraví na lékařské fakultě Ostravské univerzity v Ostravě. Už rok a 4 měsíce pracuji v Praze na Hygienické stanici hl. m. Prahy na odboru výživy, tedy v oboru. V minulém akademickém roce jsem k tomu začala dálkově v Ostravě studovat další bakalářský obor Nutriční terapeut na stejné škole a fakultě jako předtím.

Lenka Šmídová

...

Na Bigy jsem strávila krásných 8 let. Shrnula bych to do těchto výstižných bodů: duchovní rozměr, rodinná atmosféra, všeobecný přehled, široká nabídka obědů a skvělí lidé. Nyní studuji na Lékařské fakultě v Ostravě, obor Ergoterapie.

Marie Janošová

...

Bigy bych popsal jako školu příležitostí. Jako každá škola má i Bigy své "mouchy", ale pro mě osobně byly velice cenné příležitosti, které mi škola nabídla. Ať už se jednalo o duchovní program, kroužky, či extra aktivity mimo výuku. Tyto příležitosti postupně proměňovaly můj pohled i na negativní věci a Bigy se pro mě stalo prostředím, na které budu dlouho vzpomínat.

František Tomis

...

Díky BiGy se nám dostalo velmi dobrého vzdělání, které jsme následně zúročili při studiu vysokých škol. Zejména oceňujeme úroveň předmětů přírodních věd.

Další pozitiva mělo BiGy v tom, že se jednalo o relativně malou školu, proto jsme se znali napříč všemi ročníky a takto získaná přátelství stále udržujeme i po ukončení studia. Za největší přátelství považujeme ta, která vznikla ve třídě. K jejich vzniku dopomohlo velké množství třídních akcí (výletů, exkurzí, duchovních obnov aj.).

Během našeho studia nabízela škola také velké množství volnočasových aktivit – nad rámec výuka cizích jazyků, sborový zpěv, tanec, různé sportovní kroužky.

Irena a Jiří Doleželovi (absolventi 2011, zubní lékařka, vývojář software)

...

Chtěla bych říct, že studium Biskupského gymnázia mě ovlivnilo, myslím, na celý život, neboť si uvědomuji, že kdybych byla během té docela zásadní životní etapy (puberty a dospívání) někde jinde, s jinými lidmi, byla bych jinou Eliškou, než jsem teď.

Za spolužáky, ale i profesory se kterými jsem se během svého studia setkala, jsem nesmírně vděčná, nikde jinde jsem nenašla tolik opravdových přátel jako právě na BiGy, a to jsou potom vztahy, které nejsou ohraničeny pouze 8 (případně 4) roky studia.

Co se samotného vzdělávání týče, vnímala jsem vždy snahu o velmi vysokou úroveň vzdělání podpořenou novými učebnicemi, aktuálními informacemi i všelijakými zajímavostmi.

Velmi pozitivně jsem také hodnotila "veřejnou činnost" studentů BiGy, ať už v rámci různých kroužků, vystupování se sborem, návštěv domovů důchodců, sbírek, soutěží apod.

Taky bych chtěla říct, že oproti mnohým jiným děčkám ze základek či jiných gymplů jsme na BiGy asi do dost velké míry měli "skleníkové" prostředí, ale čím víc nad tím uvažuji, tím jsem za to radši, protože mám dojem, že zde tak úplně neplatí heslo "Co tě nezabije, to tě posílí.", ale právě to, že jsme zde nemuseli proti ničemu "bojovat", ale mohli jsme prostě být nebo stávat se sami sebou bez těchto "bojů o vlastní identitu vůči ostatním, vůči světu" nám pomohlo dozrát v opravdu silné osobnosti.

Velmi si též uvědomuji, že bez Božího požehnání marné lidské namáhání, a tady jsem to Boží požehnání mohla opravdu reálně, hmatatelně zakoušet, i díky školní kapli, mším svatým ...

Moc ráda na čas strávený na BiGy vzpomínám a přála bych všem vyučujícím, současným i budoucím studentům, aby se tam měli dobře a aby to pro ně bylo dobré místo k životu.

Eliška Žáková z Náchoda

...

Při zpětném ohlédnutí za studiem na BiGy uvažuji ve více rovinách. Co se týče vědomostí, nejvíce si cením výborné výuky anglického jazyka. Na BG jsem získal jak hluboký teoretický základ, tak sebevědomí na to, abych mohl během vysoké školy studovat a posléze i pracovat v zahraničí. Biskupskému gymnáziu jsem také vděčný za přátele, které jsem tam potkal a se kterými se stýkám dodnes. Jsem také rád za spirituální rozměr vzdělávání, se kterým bych se bez BG nejspíše nesetkal.

Karel Dásek